

72. САМШИЛОВА ПОКОРНОСТЬ И ИСКРВНОСТЬ.

Еднѣждь спѣвалъ ѣ Самшилъ въ Скѣнѣи свидѣнѣа, гдѣ ѣ былъ Кувѣтъ Завѣта. Златный свѣтилникъ съ седми свѣщы свѣтилъ ѣ прѣдъ Кувѣтомъ. Было ѣ почти при зорѣ. Иліа спѣвалъ ѣ влѣзъ на дрѣгомъ мѣстѣ. Самшѣле! Самшилѣ! вѣкна гласъ нѣкѣй. Снъ помысли, какъ го вѣка Иліа. Стѣна тѣтакси, Отиде скоро къ Иліи, и речѣ: Ёто азъ! шо ма вѣкашъ: Иліа Отговѣри: Азъ не самъ та звѣлъ; иди, спѣвай! Гласъ сѣ чѣ и дрѣгѣй пѣтъ. Самшилъ той часъ стѣна, Отиде къ Иліи, и речѣ: Тѣва самъ! — Нынѣ си ма звѣлъ. Иліа пакъ Отговѣри: Сыне мой! азъ не самъ та вѣкашъ; иди, и легни! Самшилъ Отиде пакъ, и легна. На трѣтѣй гласъ стѣна трѣтѣй пѣтъ, Отиде къ Иліи, и речѣ: Ёто ма! нынѣ си ма воистиннѣ звѣлъ. Иліа примѣти, какъ Бѣгъ зовѣ Самшила. Иди, Сынокъ, речѣ мѣ, и легни! Ако Още Еднѣждь чѣешъ гласъ, а ты рецы: Говѣри, Гѣсподи! Слѣга Твѣой Та слѣша! Самшилъ Отиде, и легна. Бѣгъ Още Еднѣждь го вѣкна: Самшилѣ! Самшилѣ! Самшилъ Отговѣри: Говѣри, Гѣсподи! Слѣга Твѣой Та слѣша! Бѣгъ продолжѣ бесѣдѣ свою: Ще направимъ нѣшо въ Исраѣ-